

Angelė Roverštenienė: „Širdyje visada būsime lietuviai“

Aurelija BANIULAITIENĖ

„Esu grynakraujė lietuvė, suvalkietė, laikinai gyvenanti Airijoje“, – paklausta, kaip save apibūdintų, atsako Angelė Roverštenienė, įmonės „Dublin duona“ savininkė. Ši smulkutė, ryškių veido bruožų, plačios šypsenos ir nenusakomo amžiaus moteris sugebėjo, tiesa, kartu su draugu ir verslo partneriu, svetur sukurti šiuo metu klestintį duonos kepimo verslą. Dabar be jos paramos neapsieina nė viena Dublino ir visos Airijos lietuvių bendruomenės šventė. Pati skaičiuoja, kad apie dešimt procentų įmonės pelno nueina įvairiems labdaros ir paramos tikslams. Ji įsitikinusi, kad tik dalydamasis gėrybėmis su kitais gali sulaukti sėkmės. Iniciatyvumu ir dosnumu pasižyminti buvusi vilkaviškietė pernai buvo paskirta gimtojo miesto ambasadore Airijoje. Angelės įsitvirtinimo emigracijoje istorija yra ir drąsinanti, kad nuosekliai siekiant tikslo viskas įmanoma, ir pamokanti, kad niekas neateina lengvai. Paprastai nedalijanti interviu žurnalistams, moteris šįkart pasakoja savo nueitą kelią iki šiandieninės sėkmės.

Angelė Roverštenienė

Į Airiją iš mažo Suvalkijos miestelio Angelė išvažiavo dėl šeiminių aplinkybių prieš aštuoniolika metų. Tuo laiku Airija atrodė viena patrauklesnių šalių. Išvažiavo nemokėdama anglų kalbos, neturėdama nė vieno pažįstamo, leidimo dirbti, kuris buvo būtinas, nes Lietuva dar nebuvo įstojusi į ES. Pradžioje teko dirbti įvairius darbus, ir grybų rinkėja, ir restorane indų plovėja, o pramokusi anglų kalbos – įsidarbino pardavėja Rušo miestelyje, kartu tvarkė ir vietinį viešbutėlį. Kai parduotuvės savininkas sumanė parduotuvę parduoti, Angelė ryžosi ją išsipirkti. Miestelyje sustiprėjus konkurencijai, apsisprendė nedalyvauti šioje konkurencinėje kovoje ir parduotuvę pardavė. Santaupas investavusi į kitą parduotuvę, naudos nesulaukė, todėl išėjo dirbti samdoma darbuotoja į vietinio airio įkurtą parduotuvę. Bet po kiek laiko pradėjo gailėtis, nes vėl panorė turėti ką nors savo.

Dirbdama parduotuvėse lietuvė pastebėjo, kad pirkėjams gali prireikti visko, bet labiausiai neišsiverčia be grietinės ir duonos. Kaip tyčia vieno susitikimo metu buvo pasiūlyta sena kepimo krosnis, ir taip gimė idėja kartu su verslo partneriu pradėti kepti šviežią juodą duoną. Airijos parduotuvėse tuo metu buvo užtektinai

lietuviškų šaldytos duonos gaminių, bet čia – šviežia! Rizikuoti vertėjo, nes aplinkui gyveno daug emigrantų lietuvių, kurie visada ilgėjosi šviežio juodos duonos kvapo. „Aš labai tikėjau šia idėja. O kas yra didžiausia *biznio* sėkmė? Labai tikėti, labai norėti ir labai daug dirbti“, – šiandien tvirtina sėkmės lydimas verslininkė. Ir dar priduria, kad svarbu išklausti visų aplinkinių nuomones, bet daryti taip, kaip pataria vidinis balsas, ir niekada neiškrypti iš pagrindinio kelio. Verslo pradžia prisiėjo imti didelę banko paskolą, bendram tikslui skolinosi ir Angelės brolis. „Kitos tokios moters avantiūristės iki šiol nepažįstu“, – teigia gyvenimo džiaugsmu trykštanti pašnekovė. Tiesa, tiek pat investavo ir minėtas verslo partneris.

Kaip prisimena, pati pradžia buvo labai sunki – šviežios juodos duonos niekam labai ir nereikėjo. Pradėjo važinėti po vietos parduotuves, siūlyti naują produkciją, o pardavėjos abejojo, kam jos reikia – juk yra šaldytos pakankamai. Reikėjo ilgai įtikinėti, nors parduotuvės niekuo nerizikavo, neparduotas prekes ji pasiimdavo atgal. Kaip prisimena, pirmas pelnas buvo 40 eurų.

2007 m. balandį atidarytą duonos kepyklą, kad ir kaip būtų paradoksalu, išgelbėjo tuometė ekonominė krizė. Pradžioje į naują žiūrėjimą skeptiškai, krizės prispausti žmonės labiau atsigręžė į duoną kasdieninę. „Duona toks produktas, kad ją valgė, valgo ir valgys, ypač vyresni ir vidurinės kartos atstovai“, – įsitikinusi verslininkė. Tiesa, ten gimę vaikai, jaunimas labiau linksta į kitų pasaulio šalių virtuves. Ji prisimena, kaip prieš pirmųjų verslo metų Kalėdas atvažiavo su duonos gaminiiais į Dublino lietuviškų prekių bazę, kurios savininkas buvo lietuvis. Angelė pasiskundė, kad žmonės vangiai perka jos duonos, nes užtenka šaldytos. Jis tuokart pasiliko visą atsivežtą produkciją, pažadėdamas: „Kiek pirks, tiek pirks, bet aš išvežiosiu po visas parduotuves. Pamatysi, ateis laikas, kai žmonės patys paprašys tavo duonos. Kaip gali lietuvis nepirkti šviežios juodos duonos?“ Tai buvo gydantys žodžiai. Po jų Angelei atsirado toks stiprus stimulus eiti pirmyn! Kalėdiniu laikotarpiu įmonės krosnys nespėjo kepti – toks buvo duonos poreikis. Brandinimo kameroje buvo keturi virduliai, kad kiltų garas, bet ir jie neatlaikė, sproginėjo. Galiausiai pritrūko mielių. Juos išgelbėjo netoliese atsidariusi nauja lenkų kepykla, paskolinusi mielių. Pasikalbėjusi su jos darbuotojais sužinojo, kad naująją kepyklą savininkas parduoda, nes įrengia kitą šalia esančiose patalpose. Akimirksniu kilo mintis kepyklą pirkti.

Angelė prie savo įmonės produkcijos

Šiomet A. Roverštenienės kartu su verslo partneriu įkurta duonos kepykla skaičiuoja keturioliktus metus. Čia kepama septyniolika rūšių duonos, iš jų – vien tik juodos šešios rūšys. Naudojamos autentiškos senolių receptūros. Visos sudedamosios dalys yra vežamos iš Lietuvos. Įmonėje sukurta šešiolika darbo vietų. Savininkė be galo dėkinga profesionaliai duonos technologei Aldonai Baronaitienei ir visam kepyklos kolektyvui, kurio pagrindinė jėga yra pačios giminaičiai. Šeimos indėlis, kaip ji teigia, yra nepamatuojamas. Prisimena, kad jos normalus gyvenimas prasidėjo tik tada, kai į Airiją atvyko abu sūnūs. Dar būdami Lietuvos aukštųjų mokyklų studentais, jie pasimainydami atvykdavo į įmonę

padėti mamai. Dabar vyriausias sūnus yra perėmęs generalinio direktoriaus pareigas, jaunėlis turi kitą nuosavą verslą Lietuvoje.

Angelė Roverštenienė yra žinomas žmogus tiek Dublino ir visos Airijos lietuvių bendruomenėse, tiek Lietuvos ambasadoje Airijoje. Be jos paramos nevyksta nė vienas lietuviškas renginys. Kaip generalinė rėmėja yra gavusi dešimtis ambasados ir organizatorių padėkų bei Lietuvos Seimo įsteigtą valstybės atkūrimo šimtmečio aukso ženklelį už indėlį į Lietuvos valstybės gerovės kūrimą. Ji pati teigia, kad dosnumas jai yra visiškai natūralus dalykas, o ypač smagu paremti ir išlaikyti lietuviybę svetimame krašte.

Padėka už paramą renginiui „Lyrikos vakarai“

Padėka už paramą

„Kad ir kaip sėkmingai būtum integravęsis, gerai mokėtum užsienio kalbą, išeivijoje niekada nebūsi savas“, – įsitikinusi ji. Todėl pati jaučia stiprią trauką būti tarp tautiečių, pagelbėti, kur tik įmanoma. Ryšys su Dublino lietuvių bendruomene užsimezgė dar pirmais nuosavo verslo metais, kai per pasaulį plaukė garsioji lietuvių jachta „Ambersail“. Angelei paskambino tuometė bendruomenės pirmininkė Rasa Raižienė, sužinojusi apie lietuviškos duonos kepyklą Airijoje, ir paprašė jachtos sutiktuvėms suvenyrinio duonos kepalo. Angelė prisimena, kad tai buvo pirmas kartas, kai ji nuvyko į Dublino uostą ir ten sutiko jachtos laukiančią tautiniu kostiumu pasipuošusią bendruomenės lyderę Rasą, daugybę tautiečių su Lietuvos vėliavėlėmis. Ji iki šiol prisimena, kokios tai buvo išpūdingos akimirkos. Įgulos nariams buvo padovanota sutiktuvių duona, o dar kitą kepalą, sveriantį bent keturis kartus daugiau, savininkė perdavė vyrams į kelionę. Angelė kaip išskirtinį kultūros renginį pamini jau dešimtį metų Dubline vykstančius „Lyrikos vakarus“, kaskart skiriamus vis kitai temai. Tiek metų ji yra pagrindinė šio renginio rėmėja.

Su AMBERSAIL įgulos nariais

Lietuvė pačiais šilčiausiais žodžiais atsiliepia apie šalies ambasadorių Airijos Respublikoje Egidijų Meilūną, kuris ne kartą sunkią akimirką palaikė ją, jos įmonę. „Tai didis žmogus – asmenybė, diplomatas, kokių retai sutiksi. Už jį kalba jo darbai“, – sako aktyvi moteris. Vienas iš darbų – ambasadoriaus iniciatyva pernai rudenį įsteigtas „Ambasadorių Airijoje klubas“, bendram darbui suvienijęs nemažą būrį Airijoje aktyviai veikiančių Lietuvos miestų ir sporto klubų ambasadorių. Tai pirma ir kol kas vienintelė tokio pobūdžio organizacija išėivijoje. Pasak A. Roverštenienės, ambasada siūlė kiekvienam Lietuvos miestui išėivijoje gyvenančius miestų atstovus, o kiekviena savivaldybė rinkosi tinkamiausią kandidatą.

Lietuvybės akcijoje A. Roverštenienė greta ambasadoriaus E. Meilūno

Gimtajam Angelės miestui Vilkaviškiui kaip ambasadorė buvo pasiūlyta būtent ji. Iš ambasadorių laukiama, kad jie stiprins ryšius tarp išvykusiųjų ir miesto gyventojų, pagal galimybes padarys savo miestui ką nors naudingo ir tinkamai reprezentuos jį užsienyje. Ambasadorius Airijoje jau turi Alytus, Marijampolė, Šiauliai, Tauragė, Panevėžys, Kaunas, Kėdainiai, Klaipėda ir Mažeikiai. Numatyta pagal „Globalių regionų programą“ plėtoti veiklą kultūros, verslo, švietimo srityse, vykdyti socialinius projektus, organizuoti labdarą. Šią gražią visuomeninę veiklą labai sujaukė kilusi koronaviruso pandemija. Tačiau Angelė teigia, kad,

nepaisydama pandemijos, ji įgyvendins savo, kaip Vilkaviškio ambasadorės, planą, kuris yra aptariamas su Vilkaviškio rajono savivaldybe. Ji ketina padovanoti rajonui defibriliatorių, kuriuo būtų galima gelbėti pacientus, turinčius rimtų širdies problemų. Buvusi vilkaviškietė džiaugiasi, kad gimtinėje pastaraisiais metais jaučiamas didelis pagyvėjimas, miestas sparčiai gražėja, pastatyti nauji sporto rūmai, prekybos centrai, vyksta vertų dėmesio kultūros renginių. Kaip verslininkė ji vis dar labiausiai pasigenda pramonės įmonių, kurios galėtų pasiūlyti vilkaviškiečiams darbo vietų.

Su Vilkaviškio rajono vicemere Daiva Rėkliene ir meru Algirdu Neiberka

Pašnekovė tvirtina, kad ji pati ir jos vaikai iki galo neprigijo Airijoje. Ši šalis, nors labai tolerantiška, jiems esanti tik verslo vieta. O jį sukurti nėra taip sunku, kaip išlaikyti. „Taip, mus galima vadinti pasaulio piliečiais, mes iš tiesų daug keliaujame, bet širdyje visada būsimė lietuviai“, – tvirtina sėkmingą verslą užsienyje įsukusi moteris. Visiems, ketinantiems išvykti iš gimtosios šalies ieškoti laimės svetur, ji linki apsišarvuoti kantrybe ir nusiteikti sunkiai dirbti, nes lengvos duonos niekur nėra, o sėkmė aplanko tik atkakliuosius.

Angelės Roverštenienės asmeninio archyvo nuotr.

pasauliolietuvis.lt

„Pasaulio lietuviai ir Lietuva“

Mielai pasidalysime svetainėje skelbiamais tekstais ir nuotraukomis, tik prašome nurodyti informacijos šaltinį ir autorius.